

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ,

Τῇ 8 Ὀκτωβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθησαν δύο ἀναφοραὶ τοῦ Μουσταῶ Γκέγ-
γα, διὰ τῶν ὁποίων πρᾶτται ὅτι ἄφησε τὴν πε-
τεῖδα καὶ τὴν δοξάν του διὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν
Ἑλλήνων ἀγῶνα, εἰς τὸ ἐπταετὲς διάστημα τοῦ ὁποί-
ου ἔκαμεν ὅτι ἠδύνατο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλ-
λάδος, χρηματίσας ὑπὸ διαφόρους στρατηγούς, καὶ ἡ
δὲ ἔχει 25 σφραγιώλας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων ἐννέα εἶναι Τούρκοι συγγενεῖς του, φλεγόμενοι καὶ
αὐτοὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον ἔρωτα πρὸς τοὺς Ἕλληνας· ζῆτεῖ
δὲ νὰ τοῦ γένῃ ἐξοικονόμησις καὶ νὰ τῷ δοθῇ ἀποδει-
κτικὸν διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκδουλεύσεις του.

Ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ προδούλευμα εἰς τὴν Ἀντικυ-
βερνητικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἐξοικονομήτῃ τὸν ἀνα-
φερόμενον, νὰ τὸν διορίσῃ μίαν οἰκίαν εἰς Ναύπλιον διὰ
νὰ κατοικῇ χωρὶς ἐνοίκιον, καὶ νὰ τῷ δοθῇ καὶ ἔγγρα-
φον ἐπίσημον διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκδουλεύσεις καὶ
πίστιν του.

Κατὰ συνέπειαν τούτων καὶ ἄλλων παρομοίων ἀνα-
φορῶν ἔγεινε λόγος περὶ εὐρέσεως πόρου πρὸς ἐξοικονό-
μησιν. Γενομένου δὲ λόγου γενικώτερον περὶ πόνων καὶ
βελτιώσεως νόμισμάτων, ἀπεφασίσθη νὰ γενῇ ἐπεξερ-
γασία τοῦ εἰς τὴν σκέψιν τῆς Βουλῆς ὑποβληθέντος
σχεδίου περὶ νομισματοκοπίας. Ἐφ' ᾧ καὶ διωρίσθη
ἐπικρατὴς Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἣτις νὰ ἐπεξεργα-
σθῇ τὸ σχέδιον τούτου· μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύ-
της ἐξελέχθησαν οἱ Βουλευταὶ κύριοι Μ. Κίτσας, Δ.
Κριεζής, Γ. Νοταρᾶς, Χ. Ματακίδης, Π. Ναούμ,
Ν. Σπηλιόδης, Π. Πλατὺς, Ἐμ. Σπυριδωνος, Σπ.
Παπαλεξόπουλος, καὶ Γ. Πετρίτσος.

Ἐπεβλήθη, ὅταν τίς τῶν πολιτῶν ἀναφῇ τρίς
εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ αἱ ἀναφοραὶ του διευθύνονται εἰς
τὴν ἀνήκουσαν Γραμματεῖαν δὲν λαμβάνωσι τὴν πρέ-
πουσαν ἐκτέλεσιν, ἡ Βουλὴ νὰ λαμβάνῃ μετὰ κατὰ
τῆς Γραμματείας, πρὸς τὴν ὁποίαν διευθύνθησαν καὶ
δὲν ἐνηργηθῶσι αἱ ἀναφοραί.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις.

Ἀνεγνώσθησαν πάλιν αἱ ὁδηγίαι τῆς ἀναθεωρητικῆς
ἐπιτροπῆς, αἱ ὁποῖαι ἐπιδιωκώμεναι καὶ αὐτίς.

Ἀπεφασίσθη δὲ αἱ ἀποφάσεις τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐ-
πιτροπῆς νὰ γίνωνται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων,
καὶ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη νὰ σύγκειται ἀπὸ ἐννέα μέλη· καὶ
προβλήθη ὁ Κ. Γεώργιος, Χ. Θεοφίλου ἐνεκρίθη παμ-
ψηφί· ἐπεβλήθησαν δὲ καὶ οἱ Κ. Πέτρος Φραντζῆς, καὶ
Σταμάτιος Δάρας, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν νὰ ψηφοφορηθῶσιν εἰς ἄλ-
λην συνεδρίαν, καὶ ὅστις ἤθελε κερδήσει τὰς περισσοτέ-
ρας ψήφους, νὰ διορίζεται μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐπεβλήθη, ὅταν ἡ ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ ἀρχίσῃ
τὰς ἐργασίας της, νὰ παρευσιασθῶσι τὰ μέλη αὐτῆς
εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ νὰ λάβωσι δημοσίως τὸν ὄρκον.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις.

Τῇ 12 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἐπεβλήθη καὶ ἐνεκρίθη νὰ γενῇ ἐνλαῦθα ἐπικήδει-
ος ποιητὴ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει κυρίου Γ. Κάν-
νιγκος, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρεταννίας, διὰ
νὰ δείξῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν πρὸς αὐτὸν ὀφειλο-
μένην εὐγνωμοσύνην. Περὶ δὲ τῆς παρὰ τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς ὀφειλομένης εὐγνω-
μοσύνης, παραπεσόντος τοῦ λόγου, καὶ τῆς ἐν Νεκρά-
στρῳ παρὰ τῶν συμμάχων ναυτικῶν δυνάμεων ἐπαχθεί-
σης παντελοῦς καταστροφῆς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀναγ-
γελθείσης, ἐκρίθη εὐλογον ἐν ταύτῳ καὶ δίκαιον, νὰ
τελεσθῇ χαρμόσυνος ἐορτὴ, καὶ νὰ ψαλῇ εὐχαριστί-
ριος δοξολογία πρὸς τὸν ὑπερμαχοῦντα τῆς Ἑλλάδος Θε-
όν, καὶ εἰς τιμὴν τῶν τριῶν κραταιῶν Μοναρχῶν, τῶν
ὁποίων αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις ἐπύραξαν τὸ μέγα τοῦτο
καὶ σωτήριον διὰ τὴν Ἑλλάδα κατόρθωμα· καὶ διωρίσθη
ἡ ἰς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην τελετὴν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτρο-
πῆς ὑπ' Ἀριθ. 664 λέγον ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς
Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐπεξεργα-
στικὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν λογαριασμῶν ἃ ἂν
ἐπειδὴ εὐρίσκονται διάφοροι λογαριασμοὶ πολλῶν πολι-
τῶν, οἵτινες ἐκ τῶν περιστάσεων δὲν ἐπαρουσιάστησαν εἰς
τὰς προλαβούσας Διοικήσεις, ἡ Κυβερνησις ἐγκρίναται
τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν τοιούτων λογαριασμῶν, ἐξαίτεῖ καὶ
τὴν συναίνεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπρόβλεπεν ὁ Κ. Βρεσθένης Θεόδωρος νὰ διορισθῇ
Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ περὶ ἐκλό-
γης ἀντιπροσώπων καὶ πληρεξουσίων νόμου.

Ἐνεκρίθη μὲν ἡ πρότασις τοῦ ἐκρίθη ὅμως εὐλογον
ν' ἀναβληθῇ ὁ διορισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἕως ὅτε
τελειώσωσι τὰς ἐργασίας τῶν αἰῶνι ἐπιτροπαί.

Τῇ 17 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς
ὑπ' Ἀριθ. 668, διὰ τοῦ ὁποίου προβάλλει ἡ Κυβέρνησις
ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ πολῖται Ψαρρῖανοὶ κύριοι Χ. Ἀνα-
γνώστης Δομεστίνης, Ἰω. Καλάρης, Θεοδωρὸς Καλάρης,
Ἀναγνώστης Κοντός, ἀδελφοὶ Βελισσάριοι, Δημήτριος
Δένου, Δημήτριος Παγκάρας, Χ. Γεώργιος Κοντζᾶς,
Χ. Κωνσταντὸς Καμπουρῆς, Νικόλαος Μαυρογιάννης,
Νικόλαος Γιάνναρης καὶ Ἀναγνώστης Καλημέρης, τῶν ὁ-
ποίων κατὰ δυστυχίαν ἀπωλέσθησαν τὰ πολεμικὰ ἰδιό-
κτητα πλοῖα εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρρῶν.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 667, διὰ τοῦ ὁποίου
λέγει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ψαρρῶν ἐξαιτεῖ
δι' ἀναφορὰς τῆς νὰ γενῇ ἡ προσήκουσα ἀποζημίωσις εἰς
τοὺς πολῖτας τῶν Ψαρρῶν, ὅσοι εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς
νῆσου ταύτης ἀπώλεσαν τὰ ἰδιόκτητα μὲν, ἀλλὰ μὴ πο-
λεμικὰ πλοῖα τῶν. Ἡ Κυβέρνησις καθυποβάλλει τὴν γνώ-
μην ταύτην εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐμεινε καὶ τοῦτο εἰς σκέψιν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία
τῆς Ἐπικρατείας

Εἰδοποιεῖ εἰς τὸ Πανελλήνιον,

Ὅτι ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ὅλα τὰ ἐθνικὰ δι-
καιώματα τῶν στατήρων (κανταρίων) καὶ κειλῶν ὅλης
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ δημοπρασία αὐτῶν
ἀρχίζει ἀπὸ τὰς ὀκτὼ τοῦ τρέχοντος, καὶ τελειώνει
ἕως εἰς τὰς εἴκοσι, δηλαδὴ ὅλα τελειοῦν ἐντὸς δώ-
δεκα ἡμερῶν, ἐκτὸς τῶν τῆς Σύρας, τὰ ὅποια ἐντὸς
τῆς ἐβδομάδος τελειοῦν.

Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν πολιτῶν θέλουν νὰ ἀγοράσουν, νὰ
παρευρεθῶν εἰς τὸν προσδιορισμένον τόπον εἰς Αἴγινα,
ὅπου θέλουν λαμβάνειν τέλος κατὰ τὴν τάξιν διὰ τοῦ
κήρυκος κατὰ τὸν περὶ τούτων νόμον.

Τῇ 1 Νοεμβρίου 1827, ἐν Αἴγινῃ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Π. Ν. Λοιδορῆκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία
τῆς Ἐπικρατείας

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι
τῶν νήσων Νάξου, Πάρου, Σίφνου καὶ Ἰου μετὰ τῶν
τελωνίων αὐτῶν.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἀρχεται ἀπὸ τὰς ἑνδεκα τοῦ
παρόντος, καὶ παύει εἰς τὰς εἴκοσι μία τοῦ ἰδίου.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐκ τῶν πολιτῶν θέλουν νὰ
ἀγοράσουν, νὰ παρευρεθῶν κατὰ τὸν προσδιορισθέντα
καιρὸν εἰς Αἴγινα εἰς τὸν διορισμένον τόπον τῆς
δημοπρασίας, ὅπου θέλουν λαμβάνειν τέλος κατὰ τὴν τά-
ξιν τοῦ κήρυκος.

Ἡ πληρωμὴ αὐτῶν θέλει εἶσθαι εἰς μετρητὰ ἐπὶ χειρᾶς.

Ἐν Αἴγινῃ, τῇ 2 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Π. Ν. Λοιδορῆκης.

Ἐγγύριοι Εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 4 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ γράμματα ἀξιόπιστα ἐκ Γενεύης τῆς 3 Ὀκτω-
βρίου Ν. πληροφροῦμεθα μετὰ βεβαιότητος ὅτι ὁ ἐξοχώ-
τατος Κυβερνήτης ἐπεριμένετο ἐκεῖ ἐντὸς 8 ἢ 10 ἡμε-
ρῶν, ὅθεν ἔμελλεν εὐθὺς νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ὅθεν καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας πρέπει ἤδη νὰ εὕρεται
καθ' ὁδὸν ἐρχόμενος εἰς τὴν πατρίδα. Εἴθε εὐτυχῆς καὶ
σύντομος πλοῦς νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς!

Πρὸ καιροῦ ἤδη ὁ ἄριστος τῶν φιλελλήνων καὶ θεο-
μότατος ζηλωτῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κύριος Εὐνάρδος ἐ-
πιστρέψας ἐκ Λονδίνου καὶ Παρισίων εὕρεται εἰς
ταύτην τὴν πόλιν. Εἰς τὸ γνωστὸν ταξειδίον του εἶναι
πασίγνωστον πόσον ὠφέλησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν κοινὴν
ὑπόληψιν, καὶ πόσον ἀνέβαλε τὸν ἐθνισμὸν τῶν
φιλελλήνων. Ὁ γενναῖος οὗτος εὐεργέτης τῆς Ἑλλάδος,
ἀκάματος εἰς τὸ μέγα καὶ φιλανθρωπώτατον στάδιον, τὸ
ὅποιον τρέχει, ἀγωνίζεται ἀδιαλείπτως καὶ ἡρωικῶς εἰς
ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου καὶ ἡξιώθη
ἤδη τὴν αἰδίων εὐγνωμοσύνην. Προβλέπων δὲ ὁ ἀξιόσι-
στος, οὗτος ἀνὴρ ὅτι τὴν ἐλεημοσύνην τῶν λαῶν δια-
δέχεται ὁσονούτω ἡ εὐσπλαγχνία καὶ τὸ ἔλεος τῶν ἡ-
γεμόνων, σπεύδει διὰ νέας προκηρύξεις του νὰ ἐπικα-
λεσθῇ καὶ τὰ ὑστερινὰ βιοθήματα τῶν διαφόρων φι-
λελλήνων. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς πρόσκλη-
σιν πρὸς ἀπάσας τὰς φιλελληνικὰς Ἐταιρίας.

“Ἐγγίζομεν, κύριοι, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἀνε-
δέχθημεν ἔργου τῆς χριστιανικῆς εὐσπλαγχνίας. Τὸ πε-
ρὶ τῆς ανεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων πρόβλημα λύεται ὅ-
σον οὕτω εἰς τὸ Αἶγαῖον πέλαγος· ἀλλ' ἡ τῶν Μοναρ-
χῶν μεσολάβησις θέλει περιορισθῇ κατὰ πρῶτον εἰς
τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου δυστυχήματα χωρὶς
νὰ διαχύσῃ ἀκόμη τὰ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ. Μ' ὅλα ταῦ-
τα, κύριοι, θέατρον πολέμου οὐσα ἡ Ἑλλὰς ἕως τῆς
σήμερον, καθὼς ἐξεύρετε, ἀδυνατεῖ νὰ θρέψῃ τὰ τέ-
κνα της. Νὰ τὰ ἐγκαταλείψωμεν τῶρα δὲν εἶναι τὸ αὐ-
τὸ καὶ νὰ τὰ ἀφήσωμεν νὰ χαθῶν, καθ' ἣν στιγμὴν
φθάνουν εἰς τὸν λιμένα; Τολμῶ νὰ ἐλπίζω, κύριοι,
ὅτι οἱ στοχασμοὶ οὗτοι θέλουν εἶναι παντοδύναμοι πα-
ρὰ τοῖς φιλέλλησι. Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ τὴν τελευταίαν
βοήθειαν, καὶ ἡ φωνή της θέλει ἀκουσθῇ ἀπὸ ἐκείνους,

οἱ ὅποιοι Τισάκις ἐκινήθησαν ἀπὸ τὰς φωνὰς τῆς ἀ-
μνηστίας της.

Νομίζω, κύριοι, χρέος μου ν' ἀποκαλύψω ἐν πράγ-
μα τὸ ὅποιον ἐπιστεύθη ἀναμφισβόλως μὲ ἀθωότητά
ἀλλὰ καὶ μὲ ὀλίγη σκέψιν ἀπὸ τινος ἐφημεριδογράφου.
Ὁ κόμης Ἰω. Καπεδίστριας δέλει φέρεи, λέγουν, εἰς
τὴν Ἑλλάδα μεγάλα χρηματικά μέσα, κάρπωδα ἐκα-
τομύρια, καὶ φαίνεται ὅτι ὑποβέβηκεν τινὰ σκεπὸν γνω-
στοποιεῖντες τὴν πηγὴν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν αὐτὰ ἤθε-
λον ἀληθεύει. Στοιχαζόμενι ὅτι δὲν ζητοῦν νὰ διεγείρουν πο-
λιτικὰς ζηλοτυπίας μεταξὺ τῶν δυνάμεων ἔχω ὅμως τὴν
ἀδελφὴν νὰ κηρύξω ὡς ψευδὴ ταύτην τὴν εἰδήσιν,
τῆς ὅποιας τὸ ἀποτέλεσμα ἤθελεν εἶναι τοῦλάχιστον νὰ
στερήσῃ τοὺς ταλαιπώρους Ἕλληνας ἀπὸ τὴν χριστι-
ανικὴν ἐλεημοσύνην.

„Ὁ κόμης Καπεδίστριας, τοῦ ὅποιου ἡ περιουσία μετρία
εἴσα πάντοτε, σήμερον εἶναι οἶδεν, παρητήθη πᾶσαν
ἀπόλαυσιν δεχόμενος τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὅποιον τὸν
προσκαλεῖ ἡ εὐχὴ τῶν συμπελιτῶν του. Ἀπερμήθη μάλι-
στα καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, τὴν ὅποιαν ὁ Αὐτοκράτωρ ἤθε-
λε νὰ τὸν χάρισῃ εἰς τὴν παραίτησίν του. Ἐσυλλο-
γίσθη ὅτι τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ἀξιώματός του ἴδιον ἦτο
ν' ἀφαιρέσῃ πᾶσαν πρόφασιν ἀπὸ τοὺς κακιστοὺς, καὶ
νὰ δώσῃ τοιουτοτρόπως εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην τὴν ἀπί-
δειξιν ὅτι δὲν ἤθελεν, οὐδ' ἠμποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλο παρὰ
Ἕλλην.

„Εἰς τὴν Μόσχαν καὶ εἰς τὴν Ὁδησσὸν ὁ κόμης
ἐζήτησε τὰ βοηθήματα τῶν φιλελλήνων, καὶ μᾶς γρά-
φει ἐκ Λονδίνου παρακινῶν μας νὰ συνεγλήσωμεν καὶ ἡ-
μεῖς. Σπεύδω δὲ νὰ γένω ὁ ἑρμηνεὺς αὐτοῦ πρὸς ὑ-
μᾶς, πεπεισμένος ὅτι ἡ πρόσκλησίς του δέλει εἰσακουσ-
θῇ ἀπ' ὅλους τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ἕλλη-
νες ὑποστηρικθέντες τινὰ καιρὸν ἀκόμη, δέλουν δυνη-
θῇ νὰ προσμεῖνουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεσολαβή-
σεως ὅταν δὲ φθάσῃ ἐκείνη ἡ ὥρα, πρέπει νὰ πιστεί-
σωμεν ὅτι οἱ Μονάρχαι δέλουν θεωρήσει, ὡς τὸ πλῆ-
ρωμα τῆς μεσολαβήσεώς των, τὸ νὰ παρηγορήσουν τοὺς
δυστυχεῖς ἐκείνους, ἀφοῦ βεβαιώσωσι τὴν πολιτικὴν των
ὑπαρξίν. Γνωρίζουν οἱ ὑπουργοὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων
ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη τῶν μερικῶν εἶναι ἐν τῷ τελειούσ-
θαι ἐξεύρουν καταλεπτῶς τὰς ἀθλιότητας τῆς Ἑλλά-
δος, καὶ δέλουν λάθει, ὥς εἴμεθα βέβαιοι,
ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἐξακολουθεῖν αἱ βοήθειαι, τὰς
ὅποιας ἡμεῖς πλέον μετ' ὀλίγον δὲν δέλομεν δυνηθῇ
νὰ στέλλωμεν. Μόλα ταῦτα, κύριοι, τολμῶ νὰ ἐπα-
ναλάβω τελειόνων τὴν ἐπιστολήν μου. Ἄς καταβάλουν
οἱ φιλέλληνες ἀκόμη μίαν τὴν ὀλοῦστεγνὴν προσπάθειαν.

Ἀπὸ τὰ νεώτερα ἐκ Χίου γράμματα μαυθάνομεν τὰ ἐξῆς.

Μετὰ τὴν Δραῦσιν τῶν Τούρκων εἰς τὸν τόπον, ὅπου
εἴκεινεν ἡ ἀπόβασις, οἱ ἡμέτεροι κατεδίωξαν αὐτοὺς ἕως
εἰς τὸ φρούριον, ὅπου καὶ τοὺς ἐπολιόρκησαν. Μετὰ τὴν
πρώτην ταύτην ἐπιτυχίαν ἔδραμον εἰς τὴν Τουρλωτὴν καὶ
ἐκυρίευσαν ταύτην τὴν Δέσιν, καθὼς καὶ τὴν λεγομένην

τοῦ Ψωμίου. Οἱ πολεμισταὶ ἐχθροὶ λογίζονται εἰς 2,500
περίπου, ἐξ ὧν οἱ 700 εἶναι τακτικοί, οἱ πλείότεροι ὅμως
ἔμειναν ἐκτὸς τοῦ φρουρίου διεσκορπισμένοι εἰς διαφόρους
δέσεις καὶ χωρία. Ὁ δὲ Μαστιχάρ ἀγας, μὲ συνοδίαν
150 ἰδικῶν τοῦ τακτικῶν καὶ ἀτάκτων, δὲν ἔφθασε νὰ
κλεισθῇ εἰς τὸ φρούριον εἰς τὴν Καλυμασίαν εὐρέθη καὶ
ἐκεῖ ἐπολιορκήθη. Τὴν δὲ νύκτα ἀφουμήσας ἐκ τοῦ πύργου,
ὅπου ἦτο κλεισμένος, διὰ νὰ φύγῃ, ἀπέτυχεν διότι προ-
τοῦ νὰ φθάσῃ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν πόλιν [τὴν ὅποιαν εἶχον
ἤδη οἱ ἡμέτεροι κυριευμένην] ἀπεκλείσθη ἐκ δευτέρου εἰς
πύργον τινὰ τοῦ χωρίου Βαρδασίου μὲ ὀλίγους τῶν περὶ
αὐτὸν καὶ μὲ δύο Ἑβραίους του. Ἐκεῖ πολιορκηθεὶς καὶ
πολεμηθεὶς τέλος πάντων παρεδόθη εἰς τὸν συνταγματάρχην
Φαβέριον ὁμοῦ μὲ τοὺς δώδεκα ἔτι ζῶντας στρατιώτας του
καὶ μὲ τοὺς δύο Ἑβραίους του.

Ταῦτοχρόνως ἔφθασε πρὸς τὸν συνταγματάρχην ὁ κα-
πετὰν Ἀναγνώστης παπᾶ Ἰω. Ἀγγέλου Καρδαμυλῆτης
φέρων 38 Κριζαλίδες αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἀπὸ Καρδά-
μυλα καταβαινόντων. Οὗτοι ἦσαν πενήτηκοντα, καὶ πολε-
μῶντες ἐφονεύθησαν ἐξ αὐτῶν οἱ δώδεκα, οἱ δὲ λοιποὶ ἐ-
ζωγήθησαν. Ἐνόσω ὁ Μαστιχάρ ἀγας ἐπολιορκεῖτο εἰς
Βαρδάσι, εἰ ἐν τῷ φρουρίῳ ἐχθροὶ δις ἐκείνην τὴν νύκτα
ἐδοκίμασαν νὰ ἐξέλθωσιν εἰς βοήθειάν του, ἀλλὰ μὲ κα-
ταισχύνῃ καὶ φθοράν τῶν ἡναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν
εἰς τὸ φρούριον.

Οἱ ἡμέτεροι ἔχουν ὠχυρωμένας τὰς δέσεις τῆς Τουρ-
λωτῆς καὶ τοῦ Ψωμίου, ὅθεν κανονικοῦν τοὺς ἐν τῷ φρου-
ρίῳ ἐχθροὺς, οἵτινες ἔχον μόνον δὲν ἐτόλμησαν πλέον νὰ
δείξωσι πρόσωπον ἔξω τοῦ φρουρίου, ἀλλὰ καὶ ἐμποδίζον-
ται τοῦ ν' ἀντιπυρροβολῶσι, καὶ σπανίως φαίνονται εἰς τοὺς
πρεμαχῶνας διότι οἱ ἄτακτοι στρατιῶταί μας ὠχυρωμένοι
πλησίον τοῦ φρουρίου, τοὺς τουφεκίζουν διὰ τῶν προμαχόνων.

Τὴν 22 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ὁ βομβασμὸς τῶν
ἡμετέρων ἦτο ζωηρότατος.

Δύο βόμβαι ἔπεσον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πασσᾶ. Ὁχι
μόνον δὲ ἀπὸ τὸν ἀλλαλαγμὸν τῶν γυναικῶν καὶ παίδων
τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ ἐσυμπέτραινον οἱ ἡμέτεροι τὴν ἀπὸ τὰς
βόμβας Δραῦσιν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀμιλίας, τὰς
ὅποιας ἔκαμαν μὲ τοὺς ἐχθρούς.

Τὴν 24 ὁ πυρροβολισμὸς τῶν ἡμετέρων ἦτο ἀκατάπαυ-
στος καὶ ζωηρότατος ὑπὲρ τὰς 100 βόμβας ἐρρίφθησαν
κατὰ ταύτην τὴν νύκτα εἰς τὸ φρούριον, καὶ πολλὰ εὐστόχως.

Ὁ συνταγματάρχης Φαβέριος ἔστειλε πρὸς τὸν πασ-
σᾶν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν.

Γιουσουφ Πασᾶ.

Σὲ στέλλω ἓνα ἄνθρωπον ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σου διὰ νὰ σὲ
εἴπῃ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον τὸν ἐμεταχειρίσθην. Ἡ
ἐξοχότης σου εἶσαι χωρὶς ἐλπίδας ὁ Ὀθωμανικὸς στό-
λος ἐκάη εἰς τὸ Νεόκαστρον ἀπὸ τοῦ Τρεῖς Ναυάρ-
χους τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας. Τρία δι-
κροτα ἀνὰ ἓν ἐκάστης δυνάμεως φυλάττουν τὸν ἀπο-
κλεισμὸν τοῦ Ἑλλησπόντου. Ἡ Ἀλβανία ἀπεσπάτησεν
ὁ Θεὸς ἠδύοκισεν ὥστε οἱ Ἕλληνες νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ
τὴν δουλείαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἦσαν τόσους χρόνους. Ἐχω τὰ

μέσα διὰ τὰ σὲ ἐξολοθρεύσω, καὶ δὲν θέλω ἀναχωρήσει ἀπὸ ἐδῶ χωρὶς τὰ σὲ κάμω νὰ παραδοῇς. Ἀκουσον ὅσα σὲ προτείνω σήμερον. Σὲ ἐγγυῶμαι νὰ σὲ μεταφέρω ἐσὲ καὶ ἄλλους τοὺς ἐν τῷ φρευρίῳ εὐρισκομένους Τούρκους μετὰς οἰκογενείας των εἰς Τσεσμεν, ἢ εἰς Μ. Τυλήην. Ἀνίσως δ' ἐπιθυμῇς νὰ σὲ συνοδεύσῃ καμμία δύναμις εὐρωπαϊκῶν πλοίων, εἶναι εἰς τὴν Δελήσιν σου νὰ προτιμήσῃς ὅτι πλοῖα Εὐρωπαϊκὰ Δελήσης, καὶ ἐγὼ θέλω εἰδοποιήσῃς διὰ νὰ ἔλθουν ἀμέσως. Ἀνίσως ἀπερρίψῃς τὰς προτάσεις μου, σὲ ἐνθυμίζω τὴν τύχην, τὴν ὁποίαν ἔλαβον οἱ χριστιανοὶ τῆς Χίου καὶ Ψαρρῶν. Σὲ ἀσπάζομαι.

Ὁ διοικητὴς τῶν Ἑλληνικῶν τακτικῶν στρατευμάτων
Β. Φαδέριος.

Φίλε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Δὲν ἀπηλογώθην μέχρι τοῦδε εἰς ὅσα κατ' ἐμοῦ καταφέρονται ὁ ἐκδότης τῆς Ἀνεξαρτήτου Ἐφημερίδος καὶ ἄλλοι, ἐπιστηριζόμενος εἰς ὅσα οἱ ἴδιοι κηρύττουν.

Λέγουσιν ὅτι εἶναι φίλοι τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς.

Ἄν τοῦτο ἦγον, ἔπρεπεν οἱ ἴδιοι νὰ μὲ ἀθώωσουν.

Τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐπαγγέλλονται, ἔπρεπε νὰ τοὺς τὸ ὑπαγορεύσουν. Ἐπρεπε τέλος νὰ ἔχουν βασίμους πληροφορίας.

Ἄν ἄλλοι ὅμως σκεπῶι, ἄλλα πράγματα τοὺς παρακινοῦν εἰς τοιαῦτα, ἐγὼ δὲν φροντίζω. Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς καὶ τὸ κοινὸν δι' αὐτοῦ πληροφορούμενον θέλει ἀποδώσει τὸ δίκαιον.

Ἦθελον σιωπήσῃ καὶ ἰώρα, ἂν δὲν ἐφοδούμεν τὴν κρίσιν τοῦ πεφωτισμένου κόσμου, ἐπειδὴ ἡ Σεβαστὴ Βουλὴ, οἱ ἡμερόληπτοι πατριῶταί μου μὲ γνωρίζουν.

Ὁ ἐκδότης τῆς Ἀνεξαρτήτου Ἐφημερίδος μὲ κηρύττει ὡς δῆμιον σχεδὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου εἰς τὸ κοινόν, ἐνῷ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχω τοιαῦτα φρονήματα, ἐπιθυμῶ μάλιστα τὴν ἐλευθερίαν, μισῶ ὅμως καὶ τὴν ἀπώλειαν, καὶ αὐτὰ τὰ χρέη μου μὲ ὑπαγορεύουν νὰ προσπαθῶ νὰ μὴν ἐκδίδονται πράγματα βλάπτοντα τὸ ἔθνος. Τοιοῦτες ἦτον ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ ἐδικός μου ἡ Σεβαστὴ Βουλὴ τὸ ἤξευρε.

Ἄλλος ὑπὸ τὸ ὄνομα Φιλάρετος Φιλοδικαίου, λέγει ὅτι ἀκολουθῶ καταχρηστικὰ βήματα. Δὲν ἔπρεπε ἀξάγε νὰ εἶπῃ τὰς καταχρήσεις μου; ὁ δίκαιος δὲν κρίνει ἀφηρημένως.

Λέγει ὅτι ἐφευρίσκω νέα ὑπουργήματα, νοταζίους, μεσίτας, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ὅτε ἐδιωρίσθησαν (κτὸς τοῦ ὅτι δὲν εἶναι νῆς) ἡ Σεβαστὴ Βουλὴ δὲν εἶχεν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῆς ἁμαδ' ἀρξαμένης κατεπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπίκρισίν της, ἐπροτείνησαν καὶ οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι δὲν νομίζω νὰ εἶναι ἀνίσχυροι ἔκτοτε μέχρι ταῦδε, ὅποῃ εἰσέτι δὲν ἐδόθη ἡ ἐπικύρωσις, ἔπαυσαν οἱ διαρισμοὶ τῶν πρώτων, καὶ ἡ ἐνέργεια ἐνὸς καὶ μένου ἐκ τῶν δευτέρων.

Πρέπει νὰ ἀπολογηθῶ τώρα εἰς τοὺς γὰρ σκοποὺς

ὁποῦ λέγει ὅτι ἔχω ὡς πρὸς τοὺς διαρισμοὺς τοῦτους.

Α'. Νὰ εὐχαριστήσω τοὺς φίλους μου. Δὲν ἤξεύρω ἂν φίλος ἤμπορῇ νὰ γειῇ μὲ βλάβην τοῦ ἔθνους του, ἐπειδὴ διὰ νὰ ὑπάρξῃ φιλία, πρέπει καὶ τὰ δύο μέρη νὰ ἔχουν αὐτὸ τὸ αἶσθημα. ἔχοντα δ' αὐτὸ τὸ αἶσθημα πῶς ἤμπορουν νὰ ἐπιθυμήσουν τὴν βλάβην τῆς πατρίδος του; Τὰ πράγματα μὲ κάμουν καὶ τὸ συνειδός μου, νὰ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ πατρίς μου εἶναι ὁ φίλος μου, ἡ πατρίς μου τὸ συμφέρον μου.

Β'. Νὰ ἀπολαύσω πολλὰ χεῖματα. Διὰ τοῦτο ἔχω ἱκανοὺς μάρτυρας πρὸς ἀπολογίαν μου· αὐτὴν μου τὴν εἰδειαν δὲν ἐντρέπομαι νὰ ὁμολογήσω. Τὴν πενίαν μου πίνης εἶμαι ἰώρα, ὅτε ἡ ἰδιοκτησίᾳ μου διαρπάζεται ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, καὶ διαφθείρεται ἀπὸ τοὺς ἐπικρατοῦντας λητὰς· ὅταν ὅμως ἰσχύσῃ ὁ νόμος, θέλει εἶναι πλείσιος. Εὐρέθην εἰς περιστάσεις ἀσχυροτέρους νὰ αἰσχυροκέρδηται· δὲν τὸ ἔκαμα.

Γ'. Νὰ φανῶ ἀνώτερος τῶν ἄλλων εἰς τὴν περὶ δημοσίου οἰκονομίας κεφάλαιον. Δὲν ἤξεύρω τί νὰ εἶπω διὰ τοῦτο ἴσως εἶναι σόφισμα, κτὶ τοῦτο ὑποκεκρυμμενον, δι' ὅσα ἐπροβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν περὶ νοταρίων καὶ μεσιτῶν· τί ἄλλο νὰ στοχασθῶ;

Αὐτὰ, φίλε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, παρακαλῶ νὰ καταχωρήσῃς εἰς αὐτὴν πρὸς ἀθώωσίν μου ὡς πρὸς τὸν ἔξω κόσμον. Ὁ συμπολίτης Α. Λόντος.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Εἶδον εἰς τὸ ὑπ' Αριθ. 64 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος εἰς τὰς πράξεις τῆς Σ. Βουλῆς νὰ ἀνεγνώσθῃ μία ἀναφορὰ ἐναντίον μου παρὰ τοῦ ποιῆ δημογέροντος κυρίου Ἰωάννου Κόλια. Εἰς πίστωσιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς ἐδικῆς μου καὶ τοῦ ποτὲ δημογέροντος ἀθρότητος, σὰς ἐμπερικλείω τὴν παρούσαν ὀλιγοσύνταξιν ἀναφορὰν τοῦ ἰδίου κυρίου Ἰωάννου Κόλια, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ καταχωρήσῃτε αὐτὴν εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας. Τὸ ὅμοιον δὲ αὐτῆς ἐδόθη πρὸς τὴν Σεβ. Βουλὴν πρὸ πολλοῦ. Μένω μὲ σέβας

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1827.

Ὁ πολίτης Λάμπρος Νάκης.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν.

Μὲ πολλὴν μὲν θάυμασμον εἶδον τὴν ὑπογραφήν μου θαλμένην εἰς μίαν ἀναφορὰν τῆς Βουλῆς ἐναντίον τοῦ συμπατριώτου μου κυρίου Λάμπρου Νάκης. Ἐγὼ καμμίαν εἰδησιν δὲν ἔχω, οὔτε ἤξεύρω κανένα ὁποῖα αὐτὴ ἢ ἀναθερὰ γράφει· εἶναι ψευδολογήματα, καὶ πλαττωγήματα ἐκείνου, ὁποῦ τὰ ἔκαμεν ἂν ἐξεθῇ ὑπογραφή ἐδική μου. Κόπτω τὸ χέρι μου, εἰδὲ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις αἰς κάμῃ τὸ πρέπον εἰς τὸν πλαττωγὴν ἐκείνον ὁποῦ ἔθαλε τὴν ὑπογραφήν μου διὰ παράδειγμα τῶν πλαττωγῶν εἶναι ἔτοιμος καὶ ἀπολογηθῶ διὰ τὰς ἡμιλογήσας τὸ ἴδιον. Μένω μὲ τὸ σεβαστὸν σέβας

1827 Σεπτεμβρίου 16, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ πολίτης Ἰω. Κόλιας.